

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 252**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

935.

Talme. 19. Nov. 1904.

Min käraste vän!

Jag tycker inte att saken har
något alls att betyda, men jag
kan förstå hur lossen det skul-
le göra dig och förargar mig
grusligt. Naturlighvis ligger
det inte utan möjlighetens
gräns, att det är ett dunt skåp,
men i så fall skulle väl skåp-
taren vid det här laget ha gett
sig Livkärma. Är det åter en fi-

ende så bevisar detta ju bara
att vederhörande har hört så
mycket godt om din bok, att
han, ty det är väl en bok, frukt-
tar att du kan bli för högfärdig
och visa klämma åt dig en sum-
la. Det är mycket stygt och
genemt gjort i alla fall.

Det var ju den sällsynta
och farliga gåfvan att vara
kvick, och du kan nog ha
skaffat dig fiender, du sam-
fru Schröderheim utau att
ana det. Från "Klicker" kan
mer det inte, det är dock inte
sådant slags folk. Lina kan

^{man}
^{läsa boken. Det kan förhåll}
naturligtvis ha gjort det,
men då är det mer på grund
af hennes katalaktiga lust att
ripas och göra ofog, än sam ut-
tryck af hennes eller vännernas
ställning till boken. Jag är all-
deles säker om att de äro för-
tjuska. Men jag kunde nog
tro Lina om det. Jag tror henne
om allt, då det gäller smygvägar,
och hon förs ju så sällan visa
klorna bland de dygliga män-
niskor, som hon måste lefa med.
Däremot tror jag inte på fru
Linolhe. Han skulle nog vilja,
men han förefaller mig inte

att ha med öfverhöfvelsen af den
Botskaffet från Helsingfors, som någon
skicka. Sin skrif var den gäst.

Om jag har misstänkt och misstänkt sig
Lina, jag har misstänkt och misstänkt sig
Lina, jag har misstänkt och misstänkt sig
Lina, jag har misstänkt och misstänkt sig

det Lisa, som kommer hitta
på något så utbrökt elakt eller
och någon sådan där misslyckad
som Bellander Eggertz. Ja, sådana
finnas nog många.

Det var riktigt hämnligt, men
det betyder intet för boken utom
att den väckt afund. Bara det
första intrycket af märta går öfver
så glämnar du det nog för allt
gott, som kommer att möta dig.

Jag tror icke, att det är någon
stor avän, bara en, som misstänkt
dig ett litet förargligt skämt. Någon
jämförelse med Tschudis böcker
och dina kan ju icke i fråga
vara.

Det var ju roligt att Schiöck sag-
nga Rällor. Jag undrar twilka

Har det varit så?
att minnelse
att vara så elaka